

af de anmeldte Fordringers Beløb. — Dette maa anses for at være det væsentligste af de Forslag, der ere stillede. Det er Udvalgets Mening, at dette Forslag er en Fuldkommengørelse af Lovforslaget og vil tjene til en bedre Opnaaelse af de Formaal, Lovforslaget har.

Idet jeg nævner, at der her er taget et Hensyn til indkomne Henstillinger fra Handelsforeninger, skal jeg nævne et Par andre Punkter, hvor det samme er Tilfældet, nemlig Nr. 1, 4 og 13. Nr. 1 angaar de Forsigtighedsregler, som Forslaget foreslaar, for at alt kan gaa til, som det bør under Akkordforhandlingerne. Der skal være Tillidsmænd, der ere udsete af Justitsministeren, og Akkordhaveren skal være ledsaget af to saadanne, naar han stiller sin Akkordbegæring. Fra Handelsforeningernes Side har der rejst sig vægtige Stemmer for, at den ene af de Tillidsmænd, Akkordhaveren fremfører som sin Støtte i sin Akkordbegæring, skal bo udenfor den Købstad eller i alt Fald det Næringsomraade, hvor han selv bor. Udvalget er ved sine Overvejelser kommet til den Anskuelse, at dette Ønske er berettiget, og har stillet et dertil sigtende Ændringsforslag under Nr. 1. Paa samme Maade er der taget Hensyn til Handelsstandens Ønsker i Ændringsforslaget Nr. 4. Man har ønsket, at der paa en særlig Maade skulde gives Handelsforeninger i de forskellige Købstæder og Næringscentre en Adgang til at øve Indflydelse paa, hvem der blev udmeldt til Tillidsmand. Opgaven foreslaas løst saaledes, at Handelsforeningerne ere berettigede til at indgive en Fortegnelse til Justitsministeren over Personer, der anses for at være skikkede til at være Tillidsmænd, og Justitsministeren har altsaa disse Fortegnelser til Vejledning ved sin Beslutning om Beskikkelse af Tillidsmænd.

Et andet Punkt, hvor Handelsforeningernes Henstilling er tagen til Følge, er ved Ændringsforslag Nr. 13. Der er det nemlig bestemt, at medens Lovforslaget indeholder, at Akkord, som Skyldneren har opnaaet, ikke skal bortfalde, fordi den ikke holdes, har man gjort den Begrænsning heri, at naar Akkordhaveren kommer under Konkurs, skulde de Fordringshavere, hvem Akkorden omfatter, have Krav paa Udlæg lige med andre Fordringshavere i Forhold til deres Fordringers Beløb uden Hensyn til den ved Akkorden skete Nedskrivning, selvfølgelig dog med Fradrag af derefter skete Afbetalinger. Ogsaa paa dette Punkt har man troet, at Handelsforeningernes

Ønske om en Ændring var berettiget, og derfor har man indført denne.

Endvidere har Udvalget foreslaaet en Ændring under Nr. 3 til § 1, sigtende til at gøre en Lempelse med Hensyn til det Beløb, som det kræves, at Akkordhaveren skal deponere for at faa en Akkordforhandling. Lovforslaget har den Bestemmelse, at dette Depositum altid skal udgøre 50 Kr. I de fleste Tilfælde vil vistnok dette Beløb være passende, men man skal ikke ganske se bort fra de enkelte Tilfælde, hvor Smaaforretninger komme under Akkordforhandling, og 50 Kr. vil da ikke altid passe, hvorfor man har foreslaaet, at Depositumet skal være fra 20—100 Kr. efter Skifteforvalterens Skøn.

I § 26 findes en Bestemmelse, som, naar den tages efter sin Ordlyd, og den maa tages saadan, vil medføre, at Akkordforhandling kun aabnes i de Tilfælde, da Skyldneren agter at fortsætte sin Forretning. Dette har imidlertid ikke været Meningen. Denne Affattelse er ved en Inkurie kommen ind i Kommissionens Forslag. Det vil være rigtigt at rette den, og det have vi gjort ved Ændringsforslag Nr. 12, saa at Akkordforhandling kan kræves, hvad enten Hensigten for Skyldneren er at fortsætte Forretningen eller ej.

Om de Afgifter, der skulde erlægges for Akkordforhandling, findes der Bestemmelser i Lovforslagets § 38. Denne Paragraf mangler imidlertid en Bestemmelse, svarende til den, der findes i Konkursloven, som afrunder Beløbene for ikke at have urimelig brudte Beløb. Et Ændringsforslag er stillet under Nr. 21 sigtende til at optage lignende Bestemmelser som den, der alt findes i Konkursloven. — Jeg bemærker her, at selvfølgelig har Lovforslaget ligesom den øvrige Lovgivning, naar den kommer til et Tilfælde, hvor der skal erlægges en Afgift for en Handling, der foretages af en Embedsmand, ladet Afgiften tilfalde Statskassen. Skønt der her paabyrdes Embedsmanden — det er Skifteforvalteren — en forøget Ulejlighed, og skønt denne Ulejlighed falder ulige i de forskellige Jurisdiktioner, har man fuldstændig korrekt ikke derfor tillagt Embedsmanden nogen Del i Betalingen for hans Handling.

Under Nr. 24 er der stillet et Ændringsforslag, der gaar lidt udenfor Lovforslagets Ramme, men er en forstandig Konsekvens af Lovforslaget. Konkursloven aabnede en Adgang til at faa tvungen Ak-